

Joseph Haydn:

Sedm posledních slov Spasitelových na kříži

Introduzione. Maestoso & Adagio.

Sonata I. Largo. "Otče, Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí."

Pa - ter Pa - ter di-mitte il - lis quia nesciunt quid faciunt

Sonata II. Grave e cantabile. "Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji."

Ho - die me - cum ho - die me - cum e - ris in Pa - ra - di - so

Sonata III. Grave. "Ženo, hle, tvůj syn! a Hle, tvá matka!"

Mu - lier ec - ce fi - li - us tu - us

Sonata IV. Largo "Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?"

De - us me - us De - us me - us ut quid de - re - li - qui - sti me

Sonata V. Adagio. "Žízním!"

Si - tio

Sonata VI. Lento. "Dokonáno jest."

Con - su - ma - tum est

Sonata VII. Largo. "Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha."

In ma - nus tu - us Do - mi - ne com - men - do Spi - ri - tum me - um

Il Terremoto. (Zemětřesení). Presto con tutta forza.

Bolest

Bolest jest oheň, jenž se v duších nikdy na smrt neuloží.
A oheň ten jest vínem žízně Boží,

ohněm tím Bůh napájí se, sytí,
oheň ten ho utěšuje jako kvítí,

ohněm tím jej duše léčí jako olejem oliva,
ohněm tím jej duše jako rouchem odívá,

obléká ho věru neshívané tuniky;
oheň ten mu závojem jest svatě Veroniky,

na Kalvárii mu svatá bedra halí,
plátnem jest, v němž do skály ho pochovali;

a běda nám, kdyby se na chvíli do něho nezahalil:
Bůh, Oheň ohně, nah jsa srdce by nám spálil!

Píseň osvobození

Tuším váš šelest,
ó chvějivé perutě,
napjaté perutě síly.

Vane z vás lehký,
měkký dech pudy;
ostrou vůni zvěře cítím,
lesní zvěře,
již mám tak rád. -

Jak bílý sníh
svítí mladá radost.
A zdvih a pád
stříbrných perutí,
jich jemná záře
se třese tmou.